

skemu volilnemu redu, ali namreč v obsegu mestne občine celjske za časa državnozbornske volitve (v januarji 1901) ali pa v obsegu, ki ga je Celje imelo v letu 1873, to je v času, ko je državnozbornski volilni red stopil v moč.

C. kr. državno sodišče je prepričano, da se na le-to vprašanje da odgovoriti le v prvoznačenem smislu, da torej ni obseg Celja v letu 1873 merodaven, nego obseg za časa volitve (v januarji 1901). Za časa te volitve pa je obsegalo ozemlje mesta celjskega, to trdi pritožitelj sam, tudi tiste dele ozemlja, v katerih so tedaj prebivali, odnosno davek plačevali Ivan H., Maks S. in Franc Z. Z dopisom deželnega odbora z dne 22. junija 1897 se mestni občini celjski niso odkazali drugi kraji, ki bi naj volili v volilskem razredu kmetijskih občin pri deželnozbornskih volitvah, nego samo deli ozemlja celjske okolice.

Iz teh razlogov je moralo c. kr. državno sodišče skleniti, da se z odločbo c. kr. namestništva štajerskega od 5. jan. 1901 ni kršila pritožitelju volilna pravica za državni zbor.

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. oktobra 1901.

— (Osebne vesti.) Imenovana sta: avskultant Jurij Kozina, sodnim pristavom za okrožje graškega nadsodišča in avskultant Jakob Antloga, sodnim pristavom za Mokronog. — Premeščena sta: sodni pristav dr. H. Watzulik iz Šoštanja v Ptuj in notar dr. Jos. Barlè iz Tržiča v Kozje. — Preseliti se nameravajo v Kamnik odvetniki: dr. J. Vilfan iz Radoljice, dr. Al. Krauf iz Celovca in dr. J. Pikel iz Kozjega. — Umrli je dne 21. pr. m. dr. Val. Temnikar, odvetnik v Kamniku.

— (Pravni drobiž.) XIII. Priča, katera je obsojena radi hudodelstva po §-u 199 *lit. a*) k. z. samo v tem oziru, da si je skušala dobiti koga, kateri bi pred sodiščem po krivem pričeval, v civilnih pravih nima pravice prisegati v smislu §-a 335 odst. 1 c. p. r. in §-a 372 c. pr. r. (odločba najvišjega sodišča z dne 29. decembra 1899 št. 18624).

K. W.

— (Pritožbo na c. kr. pravosodno ministerstvo) so podali slovenski odvetniki, ker c. kr. višje deželno sodišče v Gradcu še kakor II. inštanca vedno izdaje svoje odločbe v nemškem jeziku brez ozira na to, da so bili dotični prizivi, recurzi itd. vloženi v slovenskem jeziku. Besedilo pritožbe objavimo v prihodnji številki »Slov. Pravnika«.

(Kake pristojbine je odmeriti od dot in drugih imovinskih prenosov, ki jih določajo tretje osebe za zakonsko zvezo?) Kazaje na razveljavljenje min. razpisa od 17. avgusta 1851 (214), razglašeno obenem v državnem zakoniku in v tukajšnjem ukazniku se odreja: I. Kadar tretja oseba, ki je k takemu imovinskemu prenosu po državljskih zakonih zavezana, v pogodbi, sklenjeni z ženinom ali z nevesto, oziroma z enim zakonskim drugom, za zakonsko zvezo zadnje omenjenih oseb zagotavlja ali izroča premičnine za doto (§ 1218 obč. drž. zak.) ali za balo (§ 1231 obč. drž. zak.), takrat je podvržen ta imovinski prenos samo pristojbini po lestvici II. na podlagi tar. toč. 42 prist. zak., brez razločka, kdo izmed zaročencev ali zakonskih je pri sklepanju pogodbe interveniral, in ne glede na to, ali je pogodba izrecno imenovana »ženična pogodba« in ali si poročenca ali zakonska dajeta v pogodbi kake pravice zastran dote ali bale ali ne. Ako pa tretja oseba, ki zagotavlja ali izroča doto ali balo, po državljskem zakonu ni zavezana h temu, se uporabljajo za te imovinske prenose pristojbinska določila o daritvah. Ako poročenca ali zakonska postavita premoženje, naj je zagotovi ali izroči kakršnakoli že oseba, v vkupnost imovine, tedaj je od te združitve — neodvisno od zgoranje lestvične oziroma procentualne pristojbine — plačati pristojbino po lestvici II. v smislu §-a 39 in tar. toč. 42 prist. zak. Pravica do zaženila (§-a 1230 in 1231 obč. drž. zak.), katero da tretja oseba nevesti ali soprogi, je vedno podvržena pristojbini po določenih o daritvah. — II. Če kaka, v prvem odstavku točke I. imenovana oseba da kako nepremičnino za doto ali balo, ali če popusti del izročnine iz tega naslova, je ravnati s prenosom nepremičnine v smislu §-ov 1 št. 1, 2, št. 1 in 9 ces. odredbe od 16. avgusta 1899 (158) kakor z odplatnim pravnim opravilom in torej ni odmeriti obogatbene pristojbine. Od cele ali delne popustitve izročnine ni plačati posebne pristojbine po lestvici. Po tem je ravnati tudi s tistimi pogodbami, za katere pristojbina do takrat, ko stopi ministrski razpis od 17. avgusta 1851 (214) iz veljave (29. januarja 1901), še ni bila pravokrepno odmerjena. (Razpis finančnega ministrstva od 4. januarja 1901 št. 17532 ex 1900.)

— (Corrigendum.) V zadnji številki »Slov. Pravnika« so se v priobčilu praktičnega slučaja *a*) vrinile tiskovne pomote, ki utegnejo kaziti pravi smisel. Na str. 276. je začetkom četrtega odstavka čitati namestu: »Potrditi in dokazati« . . . prav: »To trditi in dokazati« . . . In na strani 277. se mora v 2. vrsti zgoraj glasiti: ». . . da mu pristojna kaka pravica do utesnitve« namestu: ». . . da mu pristojna kaka pravica do ustanovitve«.

»Slovenski Pravniki« izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva »Pravnik« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, v Gospodskih ulicah št. 16; naroča se tudi pri O. Fischerju, knjigotržcu v Ljubljani, na Kongresnem trgu.